

GETAL VAN DE DAG

165,7

miljoen euro

heeft de gemeente Schagen volgend jaar te besteden. Van het Rijk krijgt Schagen 12,8 miljoen. De rest van de inkomsten bestaat uit rioolheffing (6 miljoen), ozb (13,8 miljoen), afvalstoffenheffing (8,3 miljoen), toeristenbelasting (5,1 miljoen), leges (3,3 miljoen) en huren en pachten (1,6 miljoen). 7,6 miljoen valt onder 'overige inkomsten' en daarnaast haalt de gemeente nog 7,3 miljoen euro uit de reserves om bepaalde projecten te bekostigen.

Kandidaten gezocht voor Dorper van het Jaar

Julianadorp ■ Piet Sieswerda, Jan van Velzen, Albert Kisteman, Mary Romar, Gerrit van Mullem en Michel Jansen. Ze hebben allemaal in ieder geval één ding gemeen: ze werden verkozen als Dorper van het Jaar.

En aan dat rijtje van namen wordt volgend jaar eentje toegevoegd. De Culturele Vereniging Julianadorp houdt dan weer haar verkiezing. „Al meerdere keren is er in Julianadorp een Dorper van het Jaar verkozen. Wij organiseren dit niet jaarlijks, zoals de naam doet vermoeden, maar eens in de vijf jaar”, meldt Suzan de Graaf namens de vereniging. In het verleden werd er wel jaarlijks iemand verkozen, dat is nu losgelaten. In 2020 werd met Michel Jansen de laatste Dorper van het Jaar in het rijtje bijgeschreven.

„Wij roepen verenigingen, besturen, clubs en uiteraard de inwoners van Julianadorp op om een Dorper voor te dragen

Michel Jansen was in 2020 de laatste Dorper van het Jaar.

die het verdient om de titel Dorper van Jaar te dragen. Deze persoon krijgt een eigen tegel bij de muziektent op het Loopuytpark en wordt eens goed in het zonnetje gezet. Bij elke vereniging, club of bestuur is er wel iemand die dit verdient voor zijn of haar belangeloze inzet voor het dorp.”

Een gemotiveerd voorstel waarmee kandidaten kunnen worden voorgedragen kan gemaild naar info@deculturele.nl of via www.deculturele.nl.

advertentie

GGD GEZONDHEIDSMONITOR 2024

Hoe gaat het met je?

Meer informatie: www.ggdhn.nl/GM2024

GGD Hollands Noorden peilt de gezondheid in je regio!

Of scan de QR-code:

Bij de GGD horen we graag hoe het met je gaat. Heb je een brief ontvangen van de GGD Gezondheidsmonitor 2024? **Vul dan snel de vragenlijst in!**

Met de resultaten bekijken gemeenten en GGD wat er nodig is om de gezondheid en het welzijn van inwoners van onze regio te verbeteren.

ONDERWIJS Vrouwen terug de schoolbanken in

Moedermavo 'revolutie' in Middenmeer

Op 17 maart 1975 kreeg schooldirecteur Anton Remmers na drie jaar strijd met het ministerie van Onderwijs het verlossende antwoord. Hij mocht de eerste moedermavo opzetten. En dat in het pittoreske Middenmeer.

Middenmeer ■ Een revolutie in het onderwijs werd het genoemd. Tevens hoogtepunt in de geschiedenis van de feministische stroming. Volgend schooljaar is het een halve eeuw geleden dat Anton Remmers de strijd, die hij in 1972 begon, won en financiering kreeg voor de eerste moedermavo. Wat heeft hij toentertijd niet allemaal teweeg gebracht in het leven van de vrouwen die vaak vele kilometers aflegden om de moedermavo te bezoeken?

Opmerkingen van moeders die aangaven dat ze weer naar school wilden, kwamen destijds binnen bij de directeur van de Dr. Ariënsmavo in Middenmeer. Waarom kinderen die niet willen wel en moeders die willen niet naar school? Deze instelling maakte dat Remmers jarenlang heeft geschreven met het ministerie in Den Haag over de opzet van dag-onderwijs voor vrouwen.

Maas in de wet

Tot in 1975 een maas in de wet werd gevonden, zo blijkt in een documentaire van het televisieprogramma 'Andere tijden' over het begin van de moedermavo. Toenmalig minister van Onderwijs Jos van Kemenade vertelt dat een ambtenaar op zijn departement had gezien dat er in de wet over het avondonderwijs nergens geschreven stond dat dit ook in de avond gegeven diende te worden. En zo kwam de financiering rond voor de MMO: Moeder Mavo Overdag.

„Als Remmers iets wilde, dan ging hij er voor. Hij was een gedreven man”, zegt Ine van de Velde-Wolfs. Zij werkte als secretaresse op de Dr. Ariënsmavo en heeft de oprichting van de Moedermavo van dichtbij meegemaakt. „Hij was zo ontzettend blij dat het was gelukt.”

Noodgebouwen

In het bulletin van 1975 wordt het geschreven: 'Ja, eindelijk kunnen we per 25 augustus 1975 starten met de moeder-mavo'. Noodgebouwen werden neergezet en met hulp van veel vrijwilligers uit het dorp stond de Moedermavo binnen enkele maanden aan de Brugstraat in Middenmeer. De schooltijden waren zo opgezet dat moeders gelijktijdig met hun kinderen op school zaten. De belangstelling was groot en in het eerste jaar waren er al vijf klassen. Vanuit verschillende hoeken van Noord-Holland kwamen de moeders richting Middenmeer om met de schoolboeken weer aan de slag te gaan.

Vele moedermavo's volgden hierna door heel Nederland, want vrouwen wilden hun keuken uit en de schoolbanken in. Sommigen deden het voor zichzelf, gewoon omdat het kon. Anderen hadden de ambitie om weer te gaan werken. Voordien was de norm voor vrouwen dat trouwen en kinderen krijgen, inhield stoppen met leren en werken. De Moedermavo gaf vrouwen een kans om het leren, ondanks hun rol als huisvrouw, weer op te pakken. „Ze waren vooral blij dat ze dit konden doen”, vertelt Ine.

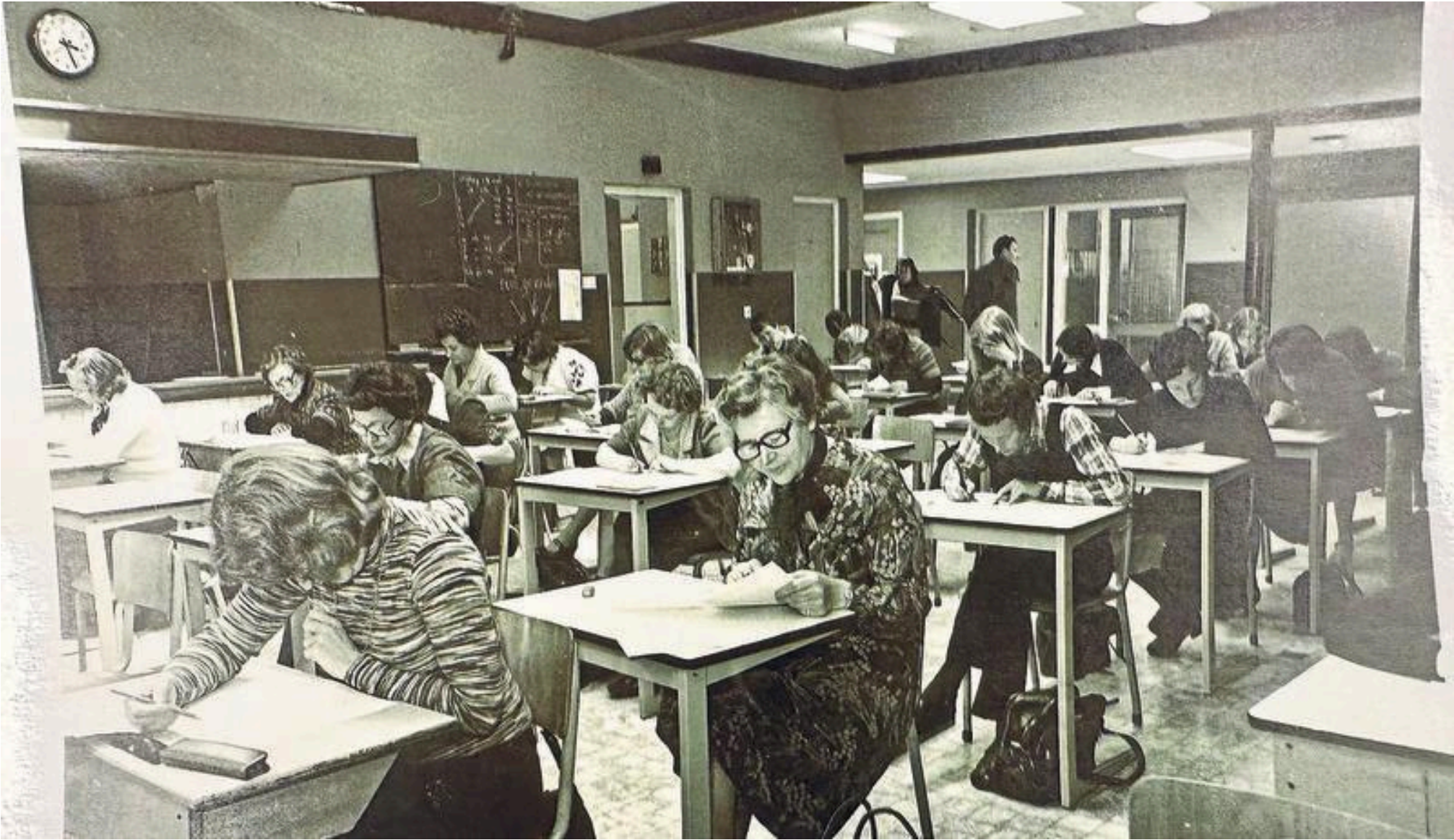
Dat het veel betekende voor de vrouwen blijkt wel uit de vele kilo-

„Geleidelijk aan kwamen de kinderen bij me zitten en zij gingen dan ook leren. Dat was heel leuk.”

Fransien Groeneweg
Wieringerwerf

meters die ze aflegden om de school te bereiken. „Vanuit de school keken we welke moeders met elkaar mee konden rijden”, vertelt Ine. De vrouwen kwamen uit Heerhugowaard, Hoorn, Schagen en ook van Texel richting Middenmeer. Dieuwertje Konijn (1917) uit Abbekerk staat bij alle moeders in het geheugen gegrift. Zij was een van de oudste leerlingen en had twaalf kinderen thuis. Niets kon haar stoppen om op de fiets de 32 kilometer af te leggen door weer en wind.

„Mijn buurvrouw zei: dat is precies wat voor jou”, vertelt Fransien Groeneweg (88) uit Wieringerwerf. Frans, Duits, Engels, Nederland, biologie en aardrijkskunde: volgens Fransien werd dit het pretpakket genoemd die zij volgde. „'s Avonds ging ik naar de achterkamer om te leren. Geleidelijk aan kwamen de kinderen bij me zitten en zij gingen dan ook leren. Dat was heel leuk.” „Mijn man heeft er niet veel van gemerkt. We hadden een gemengd agrarisch bedrijf, dus hij was van 's

Een van de examenklassen in de aula.

ochtend tot 's avonds in de weer. Hij vond het prima.”

Pretpakket

„Meneer Remmers heeft mij wel eens gevraagd: wat heb je ermee gedaan?”, vervolgt Fransien. „Wat ik ermee heb gedaan? Ik heb het voor mezelf gedaan. Ik hoefde niet zo nodig een carrière op te bouwen of een mavo-diploma.” Van het feit dat Fransien destijds Engels in haar 'pretpakket' had, kan ze vandaag de dag nog steeds genieten. Met familie in Canada is het voor haar daarvoor geen probleem dat haar schoon- en kleinkinderen de Nederlandse taal niet vaardig zijn.

In 1979 legde Francien haar examen af tegelijkertijd met haar dochter Gerda, die in Wieringerwerf naar de mavo ging. „Het was wel heel bijzonder om samen examens te doen. Het heeft toen in de krant heeft gestaan”, vertelt Gerda Groeneweg (62). „Ik weet niet zo goed meer welk gevoel ik erbij had, ik was vooral bezig met mijn eigen examens. We hebben samen wel examenopgaven gemaakt, maar zij had wel andere

vakken dan ik”, herinnert Gerda zich. „We zijn heel nuchter. Het was voor ons heel normaal en we gaan het gewoon even doen. Mijn moeder ging ook even de mavo doen, dat doet ze gewoon.”

„Of moeder en dochter samen de geslaagden-fuiven aflopen is nog niet bekend”, zo werd in 1979 in het Noordhollands Dagblad geschreven. Gerda bevestigt dat de feestjes alleen heeft bezocht. „Daar mocht mijn moeder niet komen hoor”, lacht Gerda. „Daar werd veel te veel gedronken.”

Parijs

Naast de lessen werden er op de Moedermavo ook schoolreisjes georganiseerd. Een van deze trips ging naar Parijs. „Liepen we zomaar op eigen gelegenheid door Parijs”, stelt Fransien. „Onze docente Frans was een echte Française. Zij wist alle straatjes in Parijs te vinden”, vult Annie Kerckhaert (84) uit Middenmeer haar aan.

Met een duwtje in de rug van haar man Arthur (84) ging ook Annie naar de Moedermavo. „Het was ook

een manier om niet alleen thuis te zitten.” In de tijd voor haar huwelijk werkte Annie bij de Nederlandse Algemene Keuringsdienst en volgde zij de avondmulo; de Moedermavo gaf haar een kans om dit door te zetten. „Maar ik begon weer van nul af aan. De avondmulo was toen al jaren geleden.”

Klarinet

Met vakken zoals biologie, natuurkunde en aardrijkskunde in haar pakket koos Annie er ook voor om muziek te volgen. Dankzij de muzieklessen, waarbij zij noten leerde lezen, heeft Annie na de Moedermavo nog 38 jaar klarinet gespeeld.

Haar twee oudste kinderen gingen naar de kleuterschool en de lagere school. Haar jongste zoon, geboren in 1973, werd gebracht naar de crèche in de voetbalkantine van dorpsclub Flevo. De vrouw van Remmers hielp mee deze crèche op te zetten, waardoor vrouwen met jonge kinderen ook naar de Moedermavo konden gaan. Annie: „Zodra mijn jongste in het zijje op mijn fiets kon zitten ging, bracht ik hem

Moedermavo

De moedermavo was een vorm van 'tweedekansonderwijs'. Het doel was volwassenen boven de 18 jaar de mogelijkheid te geven alsnog een schooldiploma te behalen. Ten opzichte van de al bestaande avondschoolen was het verschil dat de lessen overdag werden gegeven, zodat deze vorm van voortgezet onderwijs voor een veel grotere doelgroep toegankelijk werd.

Het eerste initiatief voor de moedermavo werd in 1975 genomen in Middenmeer door de Anton Remmers, de directeur van de katholieke Dr. Ariënsmavo in het dorp. In de loop van de jaren negentig verdween deze vorm van onderwijs.

naar de crèche en ging ik naar de Moedermavo.”

„Sommige mannen vonden het helemaal niet nodig dat hun echtgenote weer ging leren, maar er waren ook genoeg mannen die heel trots waren op hun vrouw”, vertelt Ine.

Leuke contacten

„Het betekende veel voor de vrouwen. Er ontstonden leuke contacten en vriendschappen op school. Ik heb

later nog moeders gesproken die zijn gaan doorleren en daarna zijn gaan werken.”

De vrouwen van het archief van het Historisch Genootschap Wieringermeer bejubelen de in het jaar 2000 overleden Anton Remmers. „Een icoon.” Fransien: „Een directeur zoals Remmers moet je met een lampje zoeken. Het was heel zeldzaam zoals hij met kinderen omging.”

De Moedermavo in Middenmeer, geopend in 1975.

WESTFRIES ARCHIEF, HOORN

Moeders tijdens de pauze in 1975.

NATIONAAL ARCHIEF, CCO

Bezoek van koningin Beatrix in 1980. Midden directeur Remmers. ARCHIEFFOTO HISTORISCH GENOOTSCHAP WIERINGERMEER